

van de VEB (www.veb.net): onder het kopje 'goedkoop handelen' kan zij daar met enkele muisklikken uitvinden wat de goedkoopste broker is. Wie bijvoorbeeld in een jaar twaalf aandelenorders van 3.000 euro doet en een portefeuille heeft van 50.000 euro, is bij

Binck 5,80 euro goedkoper uit dan bij ING. Met een totaal kostenbedrag van 243,80 euro is Binck daarmee nou niet bepaald een prijsvechter. Bij de echte prijsvechters Lynx en Today's besparen beleggers in

dit voorbeeld 171,80 euro per jaar ten opzichte van ING.

Het is dus maar de vraag of ING de juiste prijsvechter in het vizier heeft. Tenzij ING op termijn toch BinckBank wil overnemen, want de berichten over de mogelijk aanstaande prijzenoorlog deden het aandeel wel weer stevig dalen. Misschien was dat het echte doel van de uitspraken van Van Gennip en is de voormalige CDA-politica net als vroeger vooral strategisch bezig. ■

QUOTE 500

Hij is er weer, de hitparade waar de inwoners van Blaricum, Laren en Wassenaar ieder jaar weer reikhalzend naar uitkijken: het zakenblad *Quote* met de jaarlijkse top-500 van de rijkste Nederlanders. De effectenbeurs speelt een belangrijke rol bij de verschuivingen in de lijst. De familie Brenninkmeijer, eigenaar van het niet-beursgenoteerde kledingmagazijn C&A, voert de lijst al jaren aan, maar de nummer twee van vorig jaar, Char-

lène Carvalho-Heineken, is nu gepasseerd door de familie Van der Vorm. Het aandeel Hal Trust, de investeringsmaatschappij van de familie Van der Vorm, staat tegenwoordig bijna op 90 euro en was dankzij de belangen in onder meer Boskalis, Dockwise en Vopak een betere belegging dan het aandeel Heineken, of eigenlijk Heineken Holding, de houstermaatschappij waarmee Charlène de brouwerij onder controle houdt. ■

DE TOP TIEN VAN DE QUOTE 500

1. Familie Brenninkmeijer (C&A) 21 miljard euro
2. Familie Van der Vorm (HAL) 4,3 miljard
3. Charlene de Carvalho-Heineken (Heineken) 3,8 miljard
4. Frits Goldschmeding (Randstad) 2,3 miljard
5. Familie de Rijcke (Kruidvat) 1,9 miljard
6. John Fentener van Vlissingen (World Travel BTI, Park 'n Fly) 1,8 miljard
7. Jaap & Albert Blokker (Blokker) 1,6 miljard
8. Joop van den Ende (Endemol) 1,6 miljard
9. Familie Pon (Pon Holding) 1,6 miljard
10. Familie Dreesmann (V&D) 1,5 miljard

Hoop in KPNQwest

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

De zaak KPNQwest begint trekjes van een thriller te krijgen. Steeds als je denkt dat je weet hoe het afloopt, doet zich een nieuwe ontwikkeling voor die de zaak weer in een heel nieuw licht stelt. U kent de voorgeschiedenis: het onfortuinlijke kabelbedrijf ging in 2002 bankroet. De curatoren kozen voor een onzeker juridisch avontuur in de Verenigde Staten. De VEB stond in Nederland alleen in haar strijd voor compensatie voor de aandeelhouders in dit voormalige AEX-fonds. We legden een half miljoen euro op tafel toen niemand anders bereid bleek het enquêteonderzoek naar het faillissement te financieren.

Eerder dit jaar konden we een schikking ter waarde van 19 miljoen euro aankondigen, waarmee eindelijk een streep onder de zaak kon worden gezet. Voorwaarde was wel dat het onderzoek zou worden beëindigd. Dat leek een formaliteit, totdat plotseling de curatoren zich ermee gingen bemoeien. Na acht jaar hadden ze nul op het rekest gekregen in de Verenigde Staten ("Ehm, een Nederlands faillissement van een in Nederland opererend Nederlands beursfonds? Nee, dan bent u aan het verkeerde loket".) Onze procedure bij de Ondernemingskamer leek de laatste strohalm voor de curatoren en die grepen ze. Het verzoek van de VEB de enquêteprocedure te beëindigen werd na tussenkomst van de curatoren door de Ondernemingskamer afgewezen. Gevolg: de schikking stond opeens op losse schroeven.

Onze teleurstelling verbijtend snelden we naar de Hoge Raad. Het oordeel van het hoogste gerechtelijke college is er nog niet, maar afgelopen week werd wel het advies van advocaat-generaal Timmerman gepubliceerd. Dat biedt concreet uitzicht op het alsnog doorgaan van de schikking.

Timmerman stelt dat wie een enquêteonderzoek verzoekt, dit ook weer moet kunnen intrekken. Onder meer om de mogelijkheid om een conflict op minnelijke wijze te beëindigen niet af te snijden. "Als partijen daarover [het intrekken van het enquêteverzoek, jms] geen afspraken kunnen maken [...], is er geen prikkel meer voor de betreffende partij om een schikking te treffen en daarmee de betreffende belanghebbenden te compenseren. In de rechtspraak geldt als uitgangspunt dat rechters de mogelijkheid om tot een schikking te komen dienen te stimuleren. [...] De gedachte is dat geschiloplossing vaak beter is dan geschilbeslechting en bovendien dat dat de werkdruk van de rechterlijke macht kan verlichten."

Daar is de VEB het als belangenbehartiger uiteraard van harte mee eens. Maar persoonlijk ben ik ook erg blij met wat Timmerman zegt over de belangenafweging die de Ondernemingskamer heeft gemaakt tussen die van de VEB-achterban en "het belegend publiek". Ik vond dat een onbegrijpelijk onderscheid – de VEB staat natuurlijk bij uitstek voor de belangen van het belegend publiek – en de advocaat-generaal bij de Hoge Raad is het daar gelukkig mee eens.

Nu de Hoge Raad nog. ■